

వల్లభిల్లల కుండు



కనక

వచ్చు

స్కూల్ పీఠం అనుష్ఠానంగా కదిలింది. స్టూడెంట్ల నిలబడటం బుండావన్ దిక్ పెన్ జెంకులూ సీటీసెషన్ల వల్లాల మీద నిలబడింది. తిరుగుదూర్ గర్జించినా చివరికి రింగ్ మాస్టర్ కి లొంగి చెప్పవలసి విలబడిన సంచాలా, రోడ్ సెట్టికీమనుంటూ డ్రైవర్ చెప్పినవలె రైలాగింది. ప్రెవీక్ మీద ఊగే అమ్మాయిలు తమని అందుకోవలసిన తోటారు అందుకోలేక సోతారేమో వన్న అనుమానంతో ఆ సాటు అడర్లావడే టుట్టు - కయాలక్షణ అనుగి కనీస్ చేసుకోడానికి రావలసినవారు రారేమోనని కంగారు వద్దూ కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తున్నారు.

“వాడు నా క్లోక్ ఫ్రెండు తప్పకుండా వస్తాడు” అని నన్యాసిరావు వరలక్ష్మి కారోజలో అయిదోసారి భరోసా ఇచ్చాడు.

అయితే వరలక్ష్మికి భర్త క్లోక్ ఫ్రెండ్ అయిన నడరు శ్రీరావురాడన్న అననమ్మకం గని రాకపోవచ్చునన్న అనుమానంగాని రెండు ఒకవేళ రాకపోతే “నిదో హోటల్లో దిగవచ్చు” అన్న నిశ్చయం కూడా ఉంది.

ఆ మాట మొదటిసారి మెడ్రాసు సిటీ ఫావోమీద, రెండోసారి రైలు ఆర్కోణం స్టేషను దాటుతున్నప్పుడు, మూడోసారి కాట్యాడిలో రైలు ఆగినప్పుడు, నాలుగోసారి బెంగుళూరు ఈస్టువద్ద భర్తకి చెప్పింది. అయిదోసారి పూరుకొంది. కాని భర్త ఛాద స్థానికీ కాస్త విసుక్కొంది.

నన్యాసిరావు పెట్టె బెడ్డింగ్ దింపి ఆ పైచ వాలుగళ్ళ కొడకు ప్రసాద్ ని జాగ్రత్తగా చెయ్యి పట్టుకొని దింపాడు. వరలక్ష్మి చేతిలో బుట్టు పట్టుకొని దిగబోతుంటే హడావిడిగా వచ్చాడు శ్రీరావు. వచ్చి

వరలక్ష్మి చేతిలో బుట్టు అందుకోడానికి చెయ్యి చాచి,
 “అ బుట్టు ఇలా ఇచ్చి జాగ్రత్తగా దిగండి” అన్నాడు. వరలక్ష్మి బుట్టు అందించింది.
 వచ్చిన మిత్రుడిని చూపి సంతోషించాడు నన్యాసిరావు.
 “వచ్చావా” అంటూ చెయ్యి జాచాడు.
 “మీ ఆవిడకు అందించు ఆ చెయ్యి” అన్నాడు శ్రీరావు.
 “మా ఆవిడ దిగి రదులేవోయ్” అన్నాడు నన్యాసిరావు ఆ ప్రయత్నం చెయ్యకుండా.
 “అక్కర్లేదు! వద్దు!” అని సిగ్గు పడతూ దూకేసింది వరలక్ష్మి ఫీట్లు చెయ్యడం పూర్తయ్యాక సైకిల్ మీద నుంచి దూకే నర్కన్ అమ్మాయి అంత చలాగ్ గను, మరింత అందంగా దూకేసింది వరలక్ష్మి.
 నన్యాసిరావు కాలిని పిలిచి సామానునెత్తి తెత్తి బుట్టు చేతికిచ్చాడు. వరలక్ష్మి ప్రసాద్ ని ఎత్తుకొంది, జనంతో తప్పిపోతాడని.
 “రైల్ మీ కారీ హిమ్, నా కివ్వండి” అన్నాడు శ్రీరావు.
 ప్రసాద్ కొత్త మనిషి దగ్గరకు వెళ్ళ నన్నాడు.
 “మా వాడికి కొత్తలే” అన్నాడు నన్యాసిరావు.
 “అయితే మువ్వ తీసుకో, అడవాళు

మొయ్యలువేసిటి?" అని శ్రీరావు నన్యాసి రావుని మందలించాడు.

నన్యాసిరావు, చేతిలోకి టేబుల్ టీసుకొని ఆ పై న ప్రసాద్ వండుకొన్నాడు.

కూలీలు సామాన్లు ఒకదానిమీద ఒకటి పేర్చుకొని బాలెస్సు చేస్తూ ప్రయాణీకుల ముందు దారి తీసున్నారు.

శ్రీరావు ట్యాక్సీ మాట్లాడాడు. కూలీ సామాన్లు డిక్లీల్ పెట్టి డబ్బు తీసుకొని వెళ్లిపోయాడు. నన్యాసిరావు కూలీని వంపి వచ్చే లోపల ట్యాక్సీ తలుపు తెరిచి పట్టుకొని గౌరవంగా వరలెక్కిని, ప్రసాద్ని లోపల కూర్చోపెట్టాడు శ్రీరావు. నన్యాసిరావుని వినకాతల విక్రమించి, తను ముందరవిక్కాడు. నల్లటి వీంబాసిడర్ ట్యాక్సీలు ఒకదాని వెంట మంకటి సొతుంటే ఒకదానితోక మంకటి వుచ్చుకొని నడిచే విసుగుల బారు కదిలి పట్టుంది.

ట్యాక్సీ అండర్ బ్రిడ్జి క్రిందనుంచి పోయి మల్లేశ్వరం వైపు తిరిగింది. విడంవేపున దూరంగా కోలాహలంగా నర్కన్ టెంట్ కనిపించింది.

"వస్తుతం యాళ్లో వర్కన్ వుంది" అన్నాడు శ్రీరావు.

"వర్కన్ అంటే?" ప్రసాద్ అడిగి నడిగాడు.

"మీ అమ్మ వంటిట్లో చేస్తుండే అది" అన్నాడు నన్యాసిరావు నవ్వుతూ.

శ్రీరావు వెనక్కి తిరిగి, "వెధవజోకూ మన్యానూ. లెక్కిగరూ! ఇతన్ని ఒకటి వెయ్యక ఆలోచిస్తారేం" అన్నాడు.

వరలెక్కి ఉలిక్కిపడింది. తనతో తన భర్త స్నేహితులు మాట్లాడటమే తక్కువ! పేరు పెట్టి వలకరించటం ఇంకా తక్కువ!

తన జోకూను వెధవజోకని శ్రీరావు అన్నందుకు నన్యాసిరావు క్షణం పాటు దిన్న బుచ్చు కొన్నాడు. తన నర్కిల్లో వేసుకునే బోకొలత్తాంటవే! అయినా శ్రీరావు తన క్లోక్ ఫెండ్, తనని చిన్నబుచ్చాలని వుండదు. అతనికి లేడీస్ గురించి, లేడీస్ లోను, గౌరవంగా మాట్లాడటం ఓ అలవాటు. హీ ఈజ్ దిగలంట్.

"వర్కన్ అంటే అక్కడ పెద్ద పులులంటాయి, వీనుగులుంటాయి, గుర్రాలుంటాయి. అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు మొగ్గులు వేస్తారు. డాన్స్ చేస్తారు.

దిఫూన్స్ ఉంటారు. తమాషీలు చేస్తారు; భలేఉంటుంది" అని ప్రసాద్ కి వివరించాడు శ్రీరావు.

"నాన్నా! మనం వర్కన్ చూద్దాం"]
"మన ఊళ్లో చూద్దాం"

"ఈ ఊళ్లో మీరంతా వేసు వెప్పేవట్టు చేస్తారు. లెజ్ గో, నర్కన్ చూద్దాం!" అని శ్రీరావు ప్రామిస్ చేసాడు ప్రసాద్ కి.

"అల్లాగే" అని అంగీకరించాడు నన్యాసి రావు.

మల్లేశ్వరం నాలుగోమెయిన్ వదిహోరో క్రాస్ ఖండించు కొన్నవోట ట్యాక్సీ ఆగింది. శ్రీరావు ముందు దిగి వరలెక్కి డైపు తలుపు తెరిచి పట్టుకొన్నాడు. వరలెక్కి దిగింది. "డాంక్" అనలేక పిగు నడిచింది. నన్యాసిరావు దిగి ప్రసాద్ ని దింపాడు. డిక్లీల్ సామాన్లు దింపుకొన్నాడు; ట్యాక్సీకి డబ్బు ఇచ్చి వంపించాడు.

"రండి. రండి! విన్నాళ్లకి చూసాను" అంటూ శ్రీరావు భార్య అతిభులకెదురువచ్చి ఆహ్వానించింది.

ఇంటిముందర వరండాకి ఉన్న గ్రీల్ తలుపులోంచి బోనులోకి వెళ్తున్నట్టు లోపలికి వెళ్లాడు నన్యాసిరావు నకుటుంబంగా.

అతిభులు స్నానాలు చేసేసరికి శైలజ టేబుల్ మీద వంటకాలు నర్దింది, శ్రీరావు కుర్చీలు చేసి, ప్లేట్లు పెట్టి మంచినీళ్లు పెట్టాడు.

శ్రీరావు ఒక కుర్చీ లాది అండలో వరలెక్కిని కూర్చోమన్నాడు.

"వేసు, వదివగారు తరువాత తింటాం" అంది వరలెక్కి.

"తను తరువాత తింటుంది దై: ప్రసాద్ కి అన్నం పెట్టాలి కదా!" అన్నాడు నన్యాసిరావు.

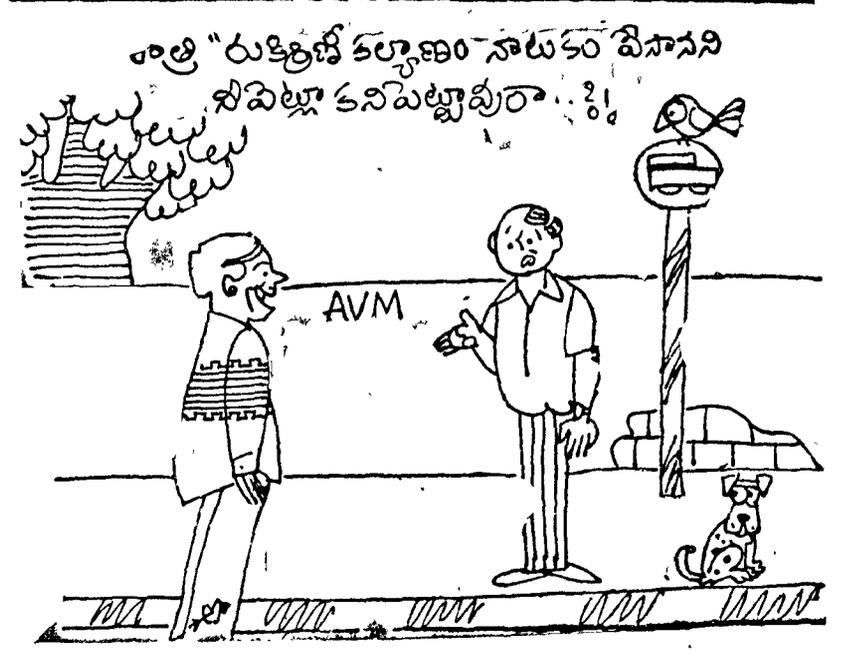
"శైలు మనతోనే తింటుంది. మీ ప్రసాద్ మీ ఇద్దరి మధ్య చేసిన విత్తు కుర్చీ లో కూర్చుంటాడు. మీ రు రి రి రి లెక్కిగారు" అన్నాడు శ్రీరావు.

వరలెక్కికి తప్పలేదు. శ్రీరావు చూపించిన స్థలంలో వచ్చి నిలబడింది. అప్పుడు శ్రీరావు తను అంతకుముందు వెనక్కి ఈడ్చిన కుర్చీని దాని స్థలంలోకి లోపాడు. వ ర లె క్కి కూర్చుంది. శ్రీరావు ప్రసాద్ ని విత్తు కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు. నన్యాసిరావు ప్ర సా ద్ పక్కన కూర్చున్నాడు.

"రా శైలూ!" అని భార్యని పిలిచి ఆమెకు కూడా కుర్చీలాగి పట్టుకొని ననాయం చేసాడు శ్రీరావు. ఆ పై న తను కూర్చు న్నాడు.

తనకు శ్రీరావు చేసిన గౌరవం తన భర్త శైలజకి చేసుండాలింది అనుకొంది వరలెక్కి. బుద్ధావతారంలా ముందు కుర్చీలో స్థిరపడిన భర్తను శ్రీరావులో పోల్చి చూసుకొని పిగు నడిచింది.

"మీ అబ్బాయికి నాలుగేళ్లు వచ్చేవరకు



తెలుగులో అపుటవమైక
అందినవివేచన ప్రకటనలు
అక్షయాలను సాధించునది
విజయవంతంగా జరిగినవి

మోహితీ నేర్పి

చేతనములు, పట్టుడు
ముందులు, నశీకరణం, ఆకర్షణ,
శక్తి, క్షుణ్ణత, దయలు,
భక్తతల రహస్యములు 10/-

శాస్త్రీయ నేర్పి - 5/- 10/-
అభివృద్ధి గా - 5/- 10/-

భుటల ప్రయోగములు, ఎదురుగాలి
అక్షయాలను సాధించునది
అందరికీ ముఖ్యమైనది
అనుభవించునది రహస్యములు!

కావ్యముల ప్రయోగము
మామూలు ప్రయోగము - 5/-
మామూలు ప్రయోగము - 5/-
మామూలు ప్రయోగము - 5/-

వివేచనాని సాధన ప్రయోగము
నేర్పి, ప్రయోగము రహస్యములు
అనుభవించునది వివేచన

సంకల్పములు - 1 5/40 5/- 5/-
సంకల్పములు - 2 5/40 10/- 5/-
మీరూమీనేర్పి - 10/- 5/-

వ్యక్తిగతముల సాధన, అక్షయాల
చిత్తవిచిత్ర ప్రయోగములు
పిరమిట్టేనేర్పి - 50 10/-

గుండీ, బల్ల, ఇల్లు, పిరమిట్టే
ఆకారము చేయునది ప్రయోగములు,
అనుభవించునది ప్రయోగములు,
జ్యోతిషము - 30 10/- 50

బొంబాయి - 30 10/- 50
టికెట్, ప్రయాణము సాధనము
రహస్యములు - 50 10/- 50

ప్రకటనలు, అక్షయాలను సాధించునది
విజయవంతంగా జరిగినవి

అక్షయాలను సాధించునది
విజయవంతంగా జరిగినవి

స్త్రీలు, పిల్లలు ముందు

మాకు చూడబడవలదు అప్పుడు గారూ!"
అంది శైలజ మాటల్లో నవ్వాసెరావుతో.

శైలజ తనని వరుస పెట్టి వలకరించి
వందుకు నవ్వాసెరావు మురిసిపోతూ -

"అందుకే మీ అబ్బాయిని మీకు చూపించి
చావ్వరిద్దామని వచ్చాం. రామం తొందరగా
ఓ ఆడపిల్లని కనిపె. అవేకొర్రు కనెది
మచ్చుకాదు, చెల్లాయి గారనుకో.
అవిడ చేత కనిపించెయ్యి. కోకో (ఫెండుతో
వియ్యముందాచి వాకు సరదాగా ఉంది"
అన్నాడు.

వరలక్ష్మి నవ్వింది. ఇటువంటి వాటూ
జోక్స్ వచ్చని శ్రీరామ్ ముఖం ఇబ్బందిగా
పెట్టాడు. అతని దుఖం చూసి 'వచ్చడం
తప్ప కాబోలు' అని వరలక్ష్మి వచ్చు
అనుకుంది.

ఆరోజు మొదలు శ్రీరామ్ వ్రతి విషయం
లోను "లేడీస్ అండ్ చిల్డ్రెన్స్ వస్త్ర" అంటూ
వాదావిడి చెయ్యడం, "ఆడవాళ్ళు శ్రమవడ
కూడదు" అంటూ గినెలు వర్తలుం,
తియ్యలుం, భార్యను, తనను కూర్చోబెట్టి
కాఫీలు అందించటం చూసి వరలక్ష్మి ముచ్చట
వడింది.

భార్య నెత్తిమీద పెట్టె పెట్టి చేతు
లూపు కొంటూ ముందు వడిచే భర్తల్ని తను
ప్రాంతపు రైలు స్టేషన్లో చాలా మందిని
చూపిన వరలక్ష్మి, "సిటీవాళ్ళున్న వాణాకు,
మర్యాద, మచ్చున మరోచోట కనిపించవు"
అనుకుంది.

నవ్వాసెరావు, వరలక్ష్మి తమ భేదాభిప్రాయాలు
వ్యక్తమరిపె శ్రీరామ్ వరలక్ష్మిని నమర్చిస్తూ
వచ్చాడు. తన మాట భార్య కాదంటే -

"యూ ఆర్ రైట్ డియర్!" అంటూ
శ్రీరామ్ శైలజకు వక్షం అయ్యేవాడు.

ఒకటి రెండుసార్లు కోకో ఫెండ్ అయిన
శ్రీరామ్ని నమర్చించ బోయి నవ్వాసెరావు
హుల్ అయ్యాడు, శ్రీరామ్ శైలజ వక్షం
అనడంతో.

"అదని మనుష్యులు, ప్రమాదం వస్తుం
దంటే చాలు స్త్రీలను పిల్లలను పోలీసుం
ఫాతకాలకి వదిలిపెట్టి అడవుల్లోకి పారి
పోతారు. తను స్త్రీలను ప్రాణాలని ఒడ్డి
అయినా రక్షించుకోవాలన్న జ్ఞానం ఉండదు"

బొగ్గుగనుల్లో అగ్ని ప్రమాదాల

నివారణకు క్రొత్త పరికరం!

వశ్యము జర్మనీలోని సీమెన్స్ సంస్థ
వారు బొగ్గు గనులలో అగ్ని ప్రమాదాలను
అరికట్టగల క్రొత్త విలక్ట్రానిక్
పరికరాన్ని తయారు చేశారు. బొగ్గు
గనులలో మీదేను కార్బును మోకాక్కైన్
వాయువుల వలన అగ్ని ప్రమాదాలు
విరుద్ధముంటాయి - గనులో
వాయువుల పరిస్థితిని వ్రతి వది సెకన్లు
కొకసారి యీ పరికరం తెరపై
చూపుతుంటుంది. అగ్ని ప్రమాదాన్ని
కలిగించే వాయువులు విరుద్ధమైన వెంటనే
యీ యంత్రానికి అమర్చబడిన
ఆటోమేటిక్ అలారం మోగుతుంది.
ప్రమాదాన్ని అరికట్టడానికి వెంటనే
తగిన చర్యలను తీసుకోడానికి వీలు
తుంది.

అవి శ్రీరామ్ ఓసారి (టైబల్)ని విమర్శించాడు.

"ప్రమాదాన్ని రుచి చూడటానికి కూడా
లేడీస్ అండ్ చిల్డ్రెన్స్ వాళ్ళు ఫస్టు ఛాన్స్
ఇస్తారు" అని నవ్వాసెరావు నవ్వాడు. ఆ
వ్రతినచ్చు భర్త బైతు తనం బయట పెట్టి
నట్టుగా పిగ్గునడి వరలక్ష్మి, తల వంచు
కొంది.

శ్రీరామ్ అన్ని వర్సెక్ట్ టెమింగ్తో
వీట్గా నైపుణ్యంతో చేసే నర్కన్ ఆర్థిస్తు
లాగాను, భర్త వీడి సరిగా చెయ్యలేక వెరి
వచ్చులు వచ్చుతూ వచ్చుల సాలయ్యే బహున్
లాగాను వరలక్ష్మికి కనిపించారు. భర్త శక్తి
మీద వమ్ముకంతో బల్లకానుకోవి భర్త
కత్తులు విసురుతుంటే నిబ్బరంగా నిలబడి
నర్కన్ సానిలాగా శైలజ, "నాకేమవుట్టు
నా భర్త నా గురించి వూర్తి క్రద్ద
వసాడు" అన్నట్టు నిశ్చింతగా ప్రవర్తి
స్తుంటే, భర్త ఏ తెలివితక్కువ మాట
విన్నడు వదుల్తాడో అని భయంతో తను
ప్రవర్తిస్తోంది!

ఫిబ్రవరి నెల ఆనటంతో పగలు కూడా
చిరు చలిగా ఉండి ఊరంతా చూడటానికి
ఉపకరించింది, అయిపు లేకుండా చేసి.

"రేపు ఆదివారం వెళ్తానై" అన్నాడ
నవ్వాసెరావు.

“అన్యదేనా!” అంది శైలజ.

“మేము మూడోతారీకుల వచ్చాం. ఇవాళ ఎదు. ఇంకా వుండి మిమ్మల్ని యిబ్బంది పెట్టడమా!” అన్నాడు నన్యాసీరావు.

“ఇబ్బంది లేదు ఇట్ ఈ కే వి ప్లెజర్” అన్నాడు శ్రీరావు.

“నాకు కృత పుట్టింట్లో ఉన్నంత, ముఖంగా ఉంది. ఆయనకి అర్థవారింట్లో ఉన్నంత మనంగా రుర్యానలు జరుగు తున్నాయి. కానీ మా యింటికి స్నేహితుల్ని కావాలా పెట్టే వచ్చాం. నాళ్ళని చెర విడిపించాలి వెళ్ళి. లేవు బస్సులో మెడనాన్ వెళ్ళి అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళాం. మరోలా అనుకోకండి” అని సర్ది చెప్పింది వరలక్ష్మి.

“కీటి అయితే ఇవాళ ప్రసాద్ కి సర్కన్ కూపిద్దాం” అన్నాడు శ్రీరావు.

ప్రసాద్ “బలే బలే” అని గెంతాడు.

ఆ రోజు 1981 ఫిబ్రవరి 7వ తారీకు శనివారం. మూడు గంటల ముప్పుయి ఏము షాలకి ప్రదర్శనకి బయల్దేరాడు. ఇంటి వాళ్ళు “పిల్లల్ని వంపించమా?” అని అడిగాడు.

“వంపించమనకై” అన్నాడు నన్యాసీరావు.

“ఇతర పిల్లల్ని తీసుకు వెళ్ళటం పెద్ద రెస్పాన్సిబిలిటీ. పైగా మనమే అయితే రెండు ఆటోల్లో వెళ్ళి రావచ్చు, వాళ్ళు కూడా వుంటే బస్సుల్లో వెళ్ళాలి. కన్వీయంట్ బస్సులు లేవు. చవ్వేలా వడవాల్సి వస్తుంది” అని శ్రీరావు సుముఖత చూపించ లేదు.

ఏళ్ళు రోళ్ళేసరికి ఒంటిగంట ఆట విడిచి పెట్టలేదు. శ్రీరావు టీకెట్టు కొన్నాడు. మూడు గంటల నలభై అయిదు నిముషాలకు ఆట వదిలారు. లోపలన్న వాళ్ళని బయటికి రానియకుండా బయట ఉన్న జనం అడ్డువడ్లువారు. ఉన్నది ఒకటే మార్గం. పైగా ఆ రోజు స్కూలు పిల్లలకి కన్వెషన్ ఇచ్చిన సందర్భంగా చాలా మంది పిల్లలు వచ్చారు.

“పిల్లలకి దారి వడలండి” అని శ్రీరావు గట్టిగా కోసంగా అరిచాడు. విన్నవాళ్ళు కొందరు దారిచ్చారు.

వది నిముషాల్లో రన్ తగ్గింది. శ్రీరావు వాళ్ళు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్న దీపాల్ని చూస్తూ డెరాలో ప్రవేశించారు. శ్రీరావు కొన్న టీకెట్టు గాలరికి రంగస్థలానికి మధ్య ఉన్న తరగతివి.

స్రీలు, పిల్లలు ముందు

నన్యాసీరావు కూర్చోబోయి, “లేడీస్ అండ్ చిల్డ్రన్ ఫస్టు” అన్నాడు శ్రీరావుని అనుకరిస్తూ.

వరలక్ష్మి భర్త కేసి చురుకుగా మాసింది. నన్యాసీరావు ఓ వేరి వచ్చు నవ్వాడు.

వరలక్ష్మి నన్యాసీరావు ప్రసాద్ ని మధ్యలో పెట్టుకొని కూర్చున్నారు. వరలక్ష్మి వెక్కన శైలజ, శైలజ వెక్కన బయటకు పోయే దారి నానుకోని ఉన్న కుర్చీలో శ్రీరావు కూర్చున్నారు. వాద్య సంగీతం ఆహ్లాద కరంగా వినిపిస్తోంది.

ప్రదర్శన పులకతోను, సింహంతోను మొదలైంది. ప్రసాద్ భయం భయంగాను ఇష్టంగాను నిర్కన్ మాడటం మొదలు

‘యాన్సి జెన్స్’

ఈ ఏమిలింకా
రాజా రాణీకోసం
ఒళ్ళు హూనం చేసుకుంటున్నాయి
పూజలజం బూజల్ని
దులవలేక పోతున్నాయి.

— మార్గశీర్ష

పెట్టాడు. తాగా భయం వేస్తే తండ్రి చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకొన్నాడు, తండ్రి రక్షణలో తనకే ప్రమాదము రాదన్న నమ్మకంతో.

ఆ రు గం ట లు వదిలేసేను నిముషాలకి ప్రదర్శన చివరి అంశంలోకి వచ్చింది.

“లేడీస్, జంటిల్ మెన్ అండ్ చిల్డ్రన్, దిస్ ఈజ్ అవర్ లాస్ట్ ఐటమ్ అండ్ వన్ ఆఫ్ అవర్ బెస్ట్ డేరింగ్ ఆక్ట్స్. ట్రెవీజ్ ఇన్ ద డార్క్ నెస్” అని ప్రకటించారు.

నన్యాసీరావు వాళ్ళ వెనకాల తూర్పున్న హెడ్ మాస్టర్ తాయన, “ప్రదర్శన పూర్తయ్యాక ఒక చుట్టాన బయట వడలేం, వదండి సోదాం” అని పిల్లల్ని లేపి బయల్దేర దీసాడు. పిల్లలు అయిష్టంగా కదిలారు.

అర్జిస్తులు వల మీదనున్న నివ్వనలద్యారా ఉద్యాలలు జేరుకొన్నారు. డెరాలో శైల్లు అర్రేసారు. స్పెట్ లైట్ వేసారు. అనంతా

కాంతోని అంధకారంలో అలవాటు గ వయించే తారల్లాగా ఆ చీకట్లో నర్కన్ తారలు అక్షయ తపక గమ్యాలని చేరుకొంటు న్నారు. ప్రేక్షకులు ఉగ్గబట్టుకు ఆ ప్రదర్శన చూసారు.

ప్రదర్శన ముగిసింది లెట్టు వెలిగయి. అర్జిస్తులు కిందికి దిగి వంగి నమస్కరిం చారు. జనం బయటకు పోవడానికే లేచారు!

బాండ్ వాయిస్తున్నవేపు డెరా పై భాగంలో మంటలు లేవాయి!

“బెంకి! బెంకి!” అని అరిచారెవరో.

“పైర్! పైర్!”

“మధుటలు! మంటలు! మనవేపే వ్యాపి మన్నాయి. లెటక్ గెట్ బాక్!”

జనం కంగారు వడ్డారు! అందరూ నిష్క్రమణవేపు వడవబోయారు. తోపిడి మొదలైంది. ఉన్నది ఒకటే ద్వారం. ఆ ద్వారం బయట తరువాత అటు మాడటానికి వచ్చిన జనం అడ్డండా నిలబడి లోపలికి పోవడానికి నిరీక్షిస్తున్నారు.

జనంలో భయం అలుముకొంది. ఒకటే ద్వేయం అందరిది, ఏల్లాగో అల్లా ప్రమాదం నుంచి బయట వడల్లి రంగస్థలానికి దగ్గరగా ఉన్న వాళ్ళ ప్రమాదానికి దగ్గరగా ఉన్నారు. కాలిన భాగాలు కూలి మీద వడటానికి వీర్తంగా ఉన్నాయి కురిలమీద నుంచి దాటుకొంటూ ప్రాణాలు రక్షించడం కోసం జనం పరిగెత్త జొచ్చారు. అల్ల కల్లోలం చేరలేగింది.

శ్రీరావు, నన్యాసీరావు, శైలజ, వరలక్ష్మి, ప్రసాద్ లేచి నిలబడ్డారు. ఇంతలో వారిముందు జనం ఒక కెరటంలా వచ్చి మీదపడి ఏక ను తొక్కుకుంటూ తోసుకొంటూ దాటి గుమ్మం వైపు వెళ్ళారు. తోపిడిలో ఏళ్ళు చల్లా చదు రయ్యారు.

నన్యాసీరావు “ప్రసాద్” అని అరిచాడు. జవాబు లేదు. కుర్చీమీద నిలబడి చూడ బోయాడు. జనం నన్యాసీరావును కిందకి వడ దోసారు. మీద నుంచి జనం పరుగెత్తేలోపల లేచి నిలబడగలిగాడు.

అంతా అయిపోయింది! ప్రసాదు అందరి కాళ్ళకింద వడి నలిగిపోయి వుంటాడు! గుండెల్లో గుబులు దుఃఖం పాలు బికింది. ప్రసాద్ లేకుండా తను బయటికి వెళ్ళినా బతకలేడు తను ప్రసాద్ ని వెతకాలి, రక్షించు కోవాలి, ఇంకా ప్రాణాలతో ఉంటే ననాస్య

రావుకి తెలిగింపు వచ్చేసింది జనాన్ని వెట్టు కొంటూ తాము ముందు కూరు వు చోటుకి జననవాహానికి ఎదురీదుతూ వెళాడు.

అదృష్టవశాత్తూ ప్రసాద్ రెండు కుర్చీల మధ్య ఏ పమాదానికి గురి కాకుండా నిలబడి వునాడు. వణుకుతున్న ప్రసాద్ ని ఏత్తుకొని గుండెలకానించుకొన్నాడు. ఆ క్షణం కలిగిన ఆనందం అతను ఏవ్వడూ పొందలేదు. ప్రసాద్ తండ్రిని చూసి బారుమవి ఏడ్చాడు.

సన్యాసిరావు ప్రసాద్ వెతుకుని విజ్జిట్ వైపు నడుస్తూ, అక్కడోచోట, జనానికి వక్కగా వక్కీ ఏడుస్తున్న వరలక్షిని, బెంగగా మొగుడికోసం కలియజాస్తున్న శైలజని చూసాడు.

“ప్రసాద్! ఏమండీ!” అని - అరిచింది వరలక్షి ఆనందంగా.

“అయన కనిపించారా?” అని అడిగింది శైలజ.

“లేదు. నేను వెతుకుతాను. ముందర మిమ్మల్ని సురక్షిత ప్రాంతానికి జేరుసాను. స్త్రీలని పిల్లలని ప్రమాదానికి వదిలేస్తే శ్రీరామ్ లైక్ చెయ్యడు. అతను నా కోట్ ఫ్రెండ్. అతని కిష్టంలేని పని చెయ్యను” అంటూ సన్యాసిరావు వరలక్షితోను, శైలజ తోను, ప్రసాద్ తోను బయటకి వడిచాడు. డేరా బయట వడ్డాక కాస్త ప్రచంచం కనిపించింది. డేరా చుట్టూ ఇసుక కట్టకటాల ఆవరణ, దానికి మళ్ళీ ఒకటే గేటు. ఆ గేటుకి అడ్డంగా జనం, తరువాతి అట చూడటానికి వచ్చిన జనం, మంటలు చూసి సహాయం చెయ్యడానికి పోగవుతున్న జనం, చోద్యం చూద్దామని వచ్చిన జనం! లోపలి జనం, బయటకి పోలేకుండా బయట జనం!

వక్కంటి పిల్లల్ని తీసుకురానందుకు సన్యాసిరావు నంతోషించాడు. చివరలో లేచి వెళ్ళిపోయిన స్కూలువాళ్ళు అదృష్టవంతులు అనుకొన్నాడు. ఈ ఆలోచనలలో సన్యాసిరావు బుర్ర చురుకగ వని చేసింది. గేటు మంచి దిశం వైపుకు దారి తీసాడు ప్రసాద్ ని ఏత్తుకోవే. ఆ సమయంలో శైల్లు పోయాయి. వెంగుళారులో ఆ ప్రాంతం 100 అంధకారంలో మునిగి పోయింది. ఏటిలా వెలుగుతున్న డేరా వెలుగునిస్తోంది 100లు జనానికి.

“మీరు చీరలు గోపీ పోసుకొని ఈ కట లాలు దూకాలి. సిగ్గు వడటానికి తమయం

కాదు. మోకాళ్ళ మీదకి విగకలు ండి” అన్నాడు సన్యాసిరావు. ప్రసాద్ ని వరలక్షి చేతికిచ్చాడు.

శైలజని అమాతం ఏత్తుకుని కట కటాల మీదకి విగబాకించాడు.

“దూకండి!” కమాండర్ లాగా ఆజ్ఞా పించాడు సన్యాసిరావు. శైలజ దూకింది. ప్రసాద్ ని కటకటాల మీదకి ఏక్కించి, అటువైపునున్న శైలజని అందుకోమన్నాడు. శైలజ అందుకొంది. తరువాత వరలక్షిని దాటించాడు.

శ్రీరామ్ ని వెతకాలి. అతనెక్కడో స్త్రీలకి, పిల్లలకి సహాయం చేస్తూ ఉండిపోయి ఉంటాడు. సన్యాసిరావు ఊపిరి పీల్చుకొని చుట్టూ చూసాడు. సన్యాసిరావు వాళ్ళని చూసి చాలామంది కటకటాల మీదకి ఏక్కి దూకటం మొదలు పెట్టారు. దాటున్న వారంతా పెద్దవాళ్ళు, వురుములు! అంటే స్త్రీలు, పిల్లలు? లోపలున్నారన్నమాట!

సన్యాసిరావుకి వీరావేశం వచ్చింది. జేబు లోంచి చిన్న తాళం చెవుల గుత్తి తీసి దాంట్లో వున్న వాకును లాగాడు ఆ వాకుతో డేరా చించాడు. లోపలి దృశ్యం వళ్ళు గగుర్పొడిచేలా వుంది.

కాలిపోతున్న పిల్లలు, స్త్రీలు. జనం కాళ్ళకింద వలిగిపోయిన పిల్లలు, తల్లి దండ్రుల నుంచి తప్పిపోయి ఏడుస్తున్న పిల్లలు, వెంటరిగావచ్చి చిక్కడిపోయిన స్కూలు పిల్లలు. జ్యోతుల్ని వెలిగించే అగ్ని

దినో ఇండ దీపాలని అర్చేస్తూ ప్రచంచంగా భీభత్సంగా కుండుతోంది!

సన్యాసిరావు చేతికందిన ఇద్దరు పిల్లల్ని చెరో చక్కన రెకించుకుని కటకటాలమీదు వరలక్షికి, శైలజకి అందించాడు. సన్యాసి రావు పాతిక ట్రీవ్యలు వేసాడు. మంటలు చివరిదకా వచ్చేసాయి. పోలీసులు వచ్చారు: అటువైపునున్న జనాన్ని భాళిచేయించారు. వరలక్షి, “మా ఆయన లోపల ఉన్నారు” అని చెప్పింది కడలవన్నట్లు.

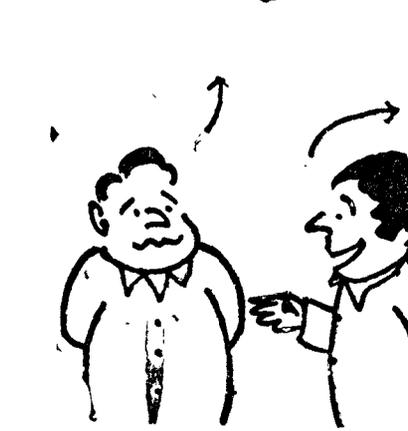
“మేం చూసుకొంటాం” అన్నారువాళ్ళు: దార్చిపోయే వాహాలని అపీ జనాన్ని ఏక్కించి వంపించెయ్యడం మొదలుపెట్టారు. శైలజ వో స్కూలులో దినకాతల, వరలక్షి ప్రసాద్ లను ఓ స్కూలులో దినకాతల ఏక్కించారు.

సన్యాసిరావు ఇరవై అరోపారి లోపలికి ప్రవేశించాడు. డేరాలో మంటల మధ్య అంట రిగా స్కూలు యూనిఫామ్ లో భయంతో విగడిసుకొని పోయిన పాప కనిపించింది. సన్యాసిరావు కొంచెం లోపలగావెళ్ళి ఆ పిల్లని రక్షించడంలో అతనిబట్టలు అంటుకొన్నాయి: దాన్ని లెక్కచెయ్యకుండా పాపని కటకటాల అవతల ఉన్న పోలీసుల కందించాడు. ఆ తరువాత తను ఏక్కాడు. ఆ ఇసుక కటకటాల ఆవరణ మనుష్యుల బరువుకి కూలిపోయింది.

ప్రభావచ్చేసరికి ఆన్వతిలో ఉన్నారు. ఏదురుగా స్కూలు మీద వరలక్షి కూర్చుని ఉంది. .

నే ఇట్టనోజు జుత్త పుస్తేండా..

వి సంవత్సరం..



ప్రతి సంవత్సరము
ఆదే రోజోయ్..
చవటాయ్

A. R. Venkatesh

“సూపర్ ?” అని నీరసంగా ప్రశ్నించాడు
 బాస్ నిరాశుడు.

“జేమంగా శైలజగతి దగ్గరున్నాడు”
 అని చెప్పింది వరలక్ష్మి.

“శ్రీ వో ?”
 “అయినా జేమమే !” (ఫ్రై లిట్) ని
 విమర్శించిన శ్రీరామ్ ముందు తన జేమం
 చూసుకొన్న విషయం గుర్తుకు వచ్చింది
 వరలక్ష్మికి.

తాము ఇంటికి దిల్లా వేరుకున్నారో,
 వాళ్ళని పోలీసులు దిల్లా ఉండనివ్వలేదో
 చెప్పింది.

“పోలీసులు మంచి పని చేశారు మిమ్మల్ని
 ఇంటికి జేర్చిన ఫుల్టా, తులకి ఠాంక్స్ చెప్పాలి”
 అన్నాడు మనస్ఫూర్తిగా సన్యాసిరావు.

“అందరు మగ వెధవల్ని వమ్మి మూట
 రెక్కీ రావటమేనా?” అని శ్రీరామ్ తనని,
 శైలజని అతను మర్యాదా మన్ననా మంచి
 పోయి కేకలు చెయ్యటం వరలక్ష్మికి గుర్తుకు
 వచ్చింది.

స్త్రీలు, పిల్లలు ముందు

“కనీసం తనతో ఆడవాళ్ళున్నారని, వాళ్ళని
 జేమంగా ఇంటికి జేర్చాల్సిన బాధ్యత ఉందని
 తట్టలేదా అతనికి, “నా నుంచీ దూరం
 అయ్యారుగాని లేకపోతే మీకు ఏవరి
 స్కూటర్లు వడ్డీ వాళ్ళని దిక్కి రావల్సిన
 పరిస్థితి రానిద్దానా?” అని శ్రీరామ్ సన్యాసి
 రావుని విసుక్కున్నట్టు వరలక్ష్మి చెప్పలేదు
 సన్యాసిరావుకి

“మీ క్లోజ్ ఫ్రెండ్ ఇంటిదాకా ఆగ
 కుండా వరిగెలాడు. ఇంటి దగ్గరగాని అతనికి
 భార్య, స్నేహితుడి భార్య పిల్లలు గుర్తుకు
 రాలేదు” అని కూడా చెప్పలేదు.

“ముందర సన్యాసిరావుగారి గురించి
 వాకలు చెయ్యండి” అని శైలజ అంటే
 అన్నాడు గాని శ్రీరామ్ ఆ విషయం వట్టిం
 దుకోలేదు.

గాయపడినవారిని, మృతులైనవారిని ఏ
 అన్యతకినీలే తలెన్న తికిజేర్చారని, అందులో

కొందరి మలే క్షరంలోని కె.సి జి కి జేర్చారని
 వినిముందగ ఆక్కడ వెతికారు సన్యాసిరావు కోసం
 అతని వాళ్ళు. అదృష్టం కొద్దీ వాళ కతను
 అక్కడే కనిపించాడు. ఏంతమందికో దిన్ని
 చోట్లా తిరిగినా కావలసినవారు కనిపించ
 లేదుట. వందల సంఖ్యలో స్త్రీలు, పిల్లలు
 చనిపోయారుట అని విన్న వరలక్ష్మి భర్తకి
 ప్రమాదం జరిగినా బ్రతికి బయట వడ్డం
 దుకు సంతోషించింది.

“నా కోజ్ ఫ్రెండ్ ఏంతో మంచి
 స్త్రీలకి, పిల్లలకి వాళ్ళు సేసి జేమంగా ఇంటికి
 జేర్చుకొన్నాడన్నమాట” అన్నాడు సన్యాసిరావు.
 ఆ పైన “నాకేదీ సరిగ్గా చెయ్యటం రాదు.
 అతను అప్పీ వర్ పెక్ గా చేస్తాడు” అన్నాడు.

తనకి పూర్వం మనసులో కలిగిన తప్ప
 భావం భర్త వోట్లో నుంచి వస్తుంటే
 “కాదు” అని అతన్ని నొప్పించలేక అవున
 వుటు రజల నయనాలతో తలూపింది
 వరలక్ష్మి.

మీ కేశ నొందర్యాభివృద్ధికి కొబ్బరినూనె కంటే అతి ఉత్తముమైనదేదీ?

కేశవర్ధినిని

వేర్చిన కొబ్బరినూనె



OBM 6119/10



బోను! మీరు ప్రతి నిత్యమూ తలకు రాను
 కుంటున్న కొబ్బరినూనెలో కొన్ని మక్కలు
 కేశవర్ధినిని కలపండి. తల చర్మానికి అంశే
 టుట్టుగా తలకు రాసుకోండి.
 ఇదే అందంగా తల
 వెండ్రుకలు పెరగడానికి
 హింప్రదాయక
 రహస్యము - కేశవర్ధిని.
 వెంటనే ఒక బాటిల్
 కేశవర్ధినిని కొని వాడండి.



కేశవర్ధిని ప్రోడక్ట్స్
 కుర్నూలు - 600 087